

Bakalářská práce se zabývá problematikou individuálního plánování sociální služby s cílovou skupinou „osamělí rodiče s dětmi bez přístřeší“ v Azylovém domě ve Slavíči. Zaměřuje se především na přístupy ke klientům, které vedou k naplňování cílů individuálního plánování u této cílové skupiny. Jednou z hlavních otázek, na kterou se tato práce snaží odpovědět, je, zda je partnerský přístup jako jeden ze základních principů individuálního plánování ze strany poskytovatele služby dostačující k tomu, aby bylo naplňováno poslání a cíle této sociální služby. Práce se také zabývá otázkou, zda je manažerský přístup, kterým je individuální plánování inspirováno, účinný při sociální práci s danou cílovou skupinou. Ukázalo se, že v některých případech je samotný partnerský přístup neúčinný a je potřeba jej doplnit přístupem ve formě kontroly. Také manažerský přístup je sám o sobě při práci s touto skupinou nedostačující a měl by být doplněn přístupy v duchu terapeutického paradigmatu.